

**Universitat de les
Illes Balears**

Facultat d'educació

Memòria del Treball de Fi de Grau

Model Teaching Games For Understanding

Aitor Javier Pérez Marí

Grau d'educació primària

Any acadèmic 2017-18

DNI de l'alumne: 43200413L

Treball tutelat per Pere Antoni Borràs Rotger
Departament d'educació física i esportiva.

S'autoritza la Universitat a incloure aquest treball en el Repositori Institucional per a la seva consulta en accés obert i difusió en línia, amb finalitats exclusivament acadèmiques i d'investigació

Autor		Tutor	
Sí	No	Sí	No
☒	☐	☒	☐

Paraules clau del treball:

teaching games for understanding, educació física, metodologia innovadora, observació, esport.

Resum

Aquest treball de final de grau tracta el model d'aprenentatge comprensiu Teaching Games for Understanding. És un model innovador que ofereix una nova metodologia als mestres per a donar sentit als objectius de les sessions planificades. Aquest model sorgeix com a alternativa als models d'ensenyament tradicional i poder oferir un model comprensiu que potencia la presa de decisions i la consciència tàctica. En aquest treball aplicarem el model a un centre d'educació primària, en concret a una classe i compararem els resultats amb una altra classe on no aplicarem el model.

Abstract

This end-of-degree project deals with the comprehensive learning model Teaching games for understanding. It is an innovative model that offers a new methodology for all the teachers to make sense of the objectives of the planned sessions. This emerging model is an alternative to the traditional teaching models and it can offer a comprehensive model that enhances decision-making and tactical awareness. In this project we will apply the model to a primary education center, specifically to a class and we will compare the results with another class where we will not apply the model.

Key words

teaching games for understanding, physical education, innovative methodology, observation, sport.

Índex

1. Introducció	5, 6, 7.
2. Objectius	7, 8.
3. Metodologia	8, 9, 10.
Exemples de bones pràctiques	10.
Altres	10, 11.
Mètode com a estratègia en la pràctica	11, 12.
Mostra	12, 13.
Per què el TGfU?	13.
Instruments	14.
DPES	14, 15, 16.
Procediments	17.
Intervenció pràctica	17.
Resultats	18.
Comparativa models	19 - 26.
4. Estructura i desenvolupament del contingut	27, 28.
5. Conclusions	28.
Problemàtica	30.
6. Bibliografia	30, 31, 32.
7. Annexos	32 - 47.
Annex 1. Unitat didàctica del grup experimental i continguts	32 - 46.
Annex 2. Rúbrica DPES en blanc	47.

1. Introducció

Durant 7 anys, he estat envoltat de nins d'educació primària. Com a entrenador de futbol base, com a monitor de diferents activitats, llocs... i la veritat, moltes vegades he arribat a pensar, com la majoria d'adults, com era possible que no realitzaren l'activitat d'una manera "coherent" baix els meus ulls. Em va costar anys, assumir que els nins, no tenien la mateixa mentalitat que els adults, i que com era d'esperar, no podien prendre decisions amb una coherència similar a als més majors. De fet, moltes vegades no existia coherència en les seves presses de decisions. No sabien per què fer les coses o en quin moment. I d'aquí extrec el motiu per dur a terme el meu Treball de Final de Grau, el model *Teaching Games For Understanding (TGfU)*.

La pràctica esportiva té una gran complexitat quan la resposta motriu pot ser molt variada i depèn de factors com el temps, la velocitat de processament i la percepció externa per la seva execució, essent aquests, totalment determinants en aquest procés. Hi ha dos aspectes molt importants per a explicar això. Primer, el processament cognitiu que requereix les accions esportives que tenen un alt dèficit de temps als esports en equip, i els jugadors han de prendre decisions ràpides sobre la seva actuació. I segon, com resoldre una determinada situació de joc no du implícit saber dur-la a terme a la realitat del joc, és el que anomenem "saber quan" i "com", a les tasques esportives. (Conte, Moreno-Murcia, Pérez e Iglesias, 2013).

Ensenyar als jugadors a prendre decisions correctes al joc és una tasca complexa (Turner y Martinek, 1995). Aquestes decisions correctes es treballen en estratègies generals amb la intenció de desenvolupar un coneixement tàctic del joc i la capacitat de prendre decisions en quant al "per què", "cóm" i "què fer". L'execució de la destresa de mode concret es planteja quan el jugador mostra que ja està llest i coneix una estratègia de resposta correcta. Per tant, es posa èmfasi al aprenentatge pràctic, sobre situacions reals de joc (Webb y Pearson (2008).

L'origen del model TGfU es situa al curs 1972-73 quan Bunker y Thorpees es troben com a professors a la Universitat de Loughborough. Posaren en comú els problemes i les dificultats amb l'ensenyança dels jocs esportius y el poc progrés que experimentaven els menys hàbils. Front a aquestes qüestions, es plantejà un enfocament alternatiu de l'ensenyament esportiu. (Roberto Sánchez Gómez, José Devís Devís, Vicente Navarro Adelantado, 2014). Dins

d'aquest enfocament alternatiu destaca la idea d'usar minijocs i l'adaptació del joc per als menys hàbils (Bunker i Thorpe, 1986). Amb l'ús d'aquests minijocs volem treballar a cada un d'ells, cada un dels factors o tasques dels esports reglats. Per tal de recalcar la importància de cada un dels elements dels esports, des dels moviments al joc fins al control del mòbil. Per tal de donar un coherència a cada un dels actes que es duen a terme als esports.

Cal recalcar la importància de l'obra de Vygotsky, qui adaptà les idees del "andamiatge" i Zona de Desenvolupament Proper (ZDP).

"la distancia entre el nivel real de desarrollo, determinado por la capacidad de resolver independientemente un problema, y el nivel de desarrollo potencial, determinado a través de la resolución de un problema bajo la guía de un adulto o en colaboración con otro compañero más capaz." (cf. Vigotsky, 1988:133)".

La idea central es completa amb: el que avui es realitza amb assistència o amb auxili d'una persona més experta en el domini del joc, en un futur es realitzarà amb autonomia sense necessitat de tal assistència. L'autonomia en el desenvolupament s'obté com a producte de l'assistència o auxili, el que conforma una relació dinàmica entre aprenentatge i desenvolupament (Ricardo Baquero, 1997).

L'estudi es constatarà amb alumnes d'edat compresa entre els 8 i 11 anys. Aquesta edat és clau al procés de formació dels jugadors quan comencen a madurar els aspectes psicològics que permeten comprendre els conceptes abstractes que formen part del coneixement (Conte, Moreno-Murcia, Pérez e Iglesias, 2013). L'estudi es realitzarà a través de l'esport: handball. Amb la possibilitat d'un segon: basquet.

En base als coneixements que els alumnes tenen prèviament, es realitzarà una rubrica d'avaluació inicial. Aquesta mateixa es realitzarà 4 vegades. Les dues primeres es realitzaran abans de posar en pràctica el model, tant al curs 6è com a 5è. I les dues darreres vegades es duran a terme en finalitzar el mètode. Volem identificar les possibles millores en el grup que si ha realitzat el model i analitzar el seu desenvolupament. Com a segona qüestió d'interès, cal destacar que realitzem l'estudi en dos cursos d'edats similars però a qui si apliquem el mètode son més petits, que es pot considerar un factor important a tenir en compte. Es realitzen les mateixes sessions amb metodologia diferent, un clima més proper del professorat a l'alumne i un aprenentatge cooperat entre alumnes-professor per tal de fer als nens, participants i

protagonistes del seu propi aprenentatge. El mestre, sols actuarà com a guia, donant tot el suport necessari per a realitzar les sessions i amb les qüestions adequades per a cada tipus d'activitat, minijoc o exercici que es realitzi.

L'estudi es realitza comparant dos grups, 5è amb 6è. On apliquem el mètode **TGFU** a 5è i a 6è seguim usant la metodologia de l'escola, que es bastant tradicional. Per tal de fer més evident la diferència d'aprenentatge (si és existent). El nostre propòsit és que l'alumne sigui capaç d'identificar a un escenari real d'esport, quina és la millor decisió de joc. Tant hàbilment com tècnicament. Per tal de fer entendre a l'alumne el perquè de la realització dels moviments o actes a un esport. L'alumne ha d'entendre en tot moment perquè es prenen aquelles decisions i sobretot, han de ser ells qui comparteixin els coneixements entre els seus companys.

2. Objectius

Objectius generals del TFG

- Distingir opcions d'actuació esportives en els diferents temps i situacions.
- Executar decisions coherents en situacions reals d'esport.
- Experimentar diferents situacions esportives amb diferents rols d'actuació.
- Aplicar situacions apreses fora de context al context esportiu.
- Contrastar preses de decisions passades amb les futures.
- Valorar positivament les tasques dutes a terme i la seva comprensió.

Objectius específics del treball

- Manejar el material del millor mode possible.
- Experimentar tots els rols dels diferents esports.
- Comparar actuacions millors o pitjors dintre del mateix esport.
- Definir pautes abans d'actuar segons el rol a reproduir.
- Provar diferents actuacions a una mateixa situació.
- Controlar les diferents situacions a un mateix esport.
- Observar i reproduir fites millorades.
- Treure conclusions comparant models d'aprenentatge d'inici al final del projecte.
- Experimentar conseqüències durant l'aplicació del model.
- Localitzar punts més rellevant a treballar en les sessions cara a l'aplicació del mètode.

- Confeccionar sessions atractives pels alumnes del TGfU.
- Analitzar la millora i el desenvolupament de tasques als esports

Objectius generals - sessions handball

- Millorar la comprensió dels jocs i esport.
- Facilitar l'ús de materials no convencionals.
- Fomentar la participació en jocs i esports alternatius.
- Facilitar el coneixement d'altres modalitats esportives.
- Tenir consciència dels requisits motrius de cada joc o esport.
- Expressar la solidaritat i la fraternitat, rebutjant l'agressivitat o la rivalitat.
- Valorar els hàbits higiènics de la cura del cos com a mitjà per millorar la salut i la qualitat de vida.
- Comprendre i respectar les normes de classe, seguretat.

3. Metodologia

Haineishi i Griffin (2011), van trobar en un equip femení de futbol que una de les jugadores va defensar que "[les tasques tècniques] et fan millor [jugadora]" i per millorar la tècnica és convenient "practicar sense pressió i després amb pressió" (pàg. 422). En canvi, una altra companya va criticar la seva falta de realisme i aplicació al context real de joc, ja que "no hi ha situacions en els partits en què una jugadora pugui llançar a porteria sense defensors" (pàg. 422).

A educació física, les mancances tècniques inicials poden acabar en que l'ús contextual de les habilitats tècniques sigui un repte molt més desafiant de comprendre els principis tàctics o aprendre moviments sense baló. Això va ser així per als participants en l'estudi de Sánchez (2013), ja que manifestaren que s'havien enfrontat a la frustrant sensació de "veiem les coses però no les podem fer" (pàg. 385). De fet, els alumnes van demanar al professor que anticipés i intensifiqués les tasques dirigides a millorar les habilitats tècniques abans de seguir avançant cap a una versió més propera a l'esport que estaven aprenent. En altres paraules, els jugadors donen a entendre que els jocs modificats ajuden a millorar ràpidament la percepció de les claus tàctiques, la presa de decisions i la comprensió dels principis tàctics, incrementant la seva capacitat per "Llegir el joc" i saber el que cal fer en cada situació. No obstant això,

aquestes possibilitats en l'àmbit cognitiu xoquen amb les seves limitacions per utilitzar amb precisió els implements o tècniques pròpies de l'esport per controlar el mòbil.

En el cas dels debats, aquestes reaccions no apareixen només quan es perceben excessivament llargs, també ho fan quan els jugadors amb major coneixement del joc o millor capacitat per expressar-se de forma verbal monopolitzen l'ús de la paraula (Cloes, 2014; Sánchez, 2013). Igualment, l'alumnat és crític davant intervencions excessives del professor que limitin la seva autonomia (Cloes, 2014).

De la mateixa manera, aquest resultat emocional també està relacionat amb el increment de la participació i la interacció amb altres participants que es produeix en els jocs modificats, com va expressar un dels alumnes de l'estudi de Mandigo et al. (2008: 4): "m'he divertit un munt [en el joc modificat] [...] normalment els nois no em passen però avui ho han fet ". De tota manera, qualsevol canvi estructural en els jocs i esports que afavoreixi la percepció de competència o atengui els interessos, les necessitats i les preferències dels jugadors pot repercutir positivament en l'experiència de joc (Mandigo et al., 2008; Sánchez et al. 2011).

Malgrat aquests beneficis de les modificacions, alguns jugadors expressen crítiques i rebutjos a determinats jocs modificats perquè afecten negativament a l'aprenentatge i la qualitat de l'experiència emocional. En alguns casos, això es deu al fet que els jocs modificats són considerats avorrits pels jugadors a causa de que no els resulten desafiants (Koekoek et al., 2014; Mandigo et al., En d'altres, es produeix perquè el joc modificat s'allunya de la idea que tenen els jugadors de com es practica un esport, basada en la seva versió institucional (Brooker et al., 2000). Dit d'una altra manera, els jugadors opinen que certes modificacions desnaturalitzen l'esport; Baar (2001) parla de pèrdua de la seva identitat, de tal manera que la versió modificada deixa de ser atractiva, origina confusions en aquells amb experiències prèvies o rebutjos en els que no entenen el sentit dels canvis (Burton et al. 2011; Graham, 2012; Haneishi i Griffin, 2011; Sánchez et al. 2011).

Des de la perspectiva dels participants, el tipus i la dinàmica de tasques que proposa el model TGfU, com els jocs modificats o debatre l'estratègia amb altres jugadors, afavoreixen les interaccions socials i la cohesió grupal (Chen i Light, 2006; Fry et al. 2010).

Per tant, tot i que disposem de pautes per utilitzar aquestes estratègies dirigides a la comprensió tàctica (Díaz i Castejón, 2011; Gréhaigne i Deriaz, 2007; Pearson i Webb, 2008) i propostes per agrupar l'alumnat en l'ensenyament esportiu (Fletcher, 2008; Gabbei, 2004), el professorat hauria de tenir en compte la perspectiva dels jugadors al respecte.

Exemples de bones pràctiques

TGfU vs Enfocament Tradicional

Teaching Games for Understanding posa un èmfasi en el joc, on es presenten problemes tàctics i estratègics en un entorn de joc modificat, en última instància, es basen en l'estudiant per prendre decisions (Webb, Pearson i Forrest, 2006). Això es diferencia de l'enfocament tradicional basat en la tècnica, en què el professor o l'entrenador dirigeix l'aprenentatge de l'alumne a través d'una combinació de trets i habilitats individuals que operen fora del context del joc (Webb, Pearson i Forrest, 2006)

L'enfocament tradicional segueix el format d'escalfament, desenvolupament d'habilitats, joc modificat i joc real (Forrest, Webb, i Pearson, 2006). D'aquesta manera, la filosofia fonamental del model és que, un cop dominades les habilitats fonamentals, la capacitat de jugar és un procés d'osmàtica, on els estudiants o els jugadors podran jugar al joc aplicant les habilitats que es practiquen a la lliçó i situant-los en el context del joc d'una manera significativa (Forrest, Webb, i Pearson, 2006).

Altres

Segons Pujolàs, P (2008), s'estableix una diferència que suposa treballar per projectes i el treball cooperatiu, tot i que determinades dinàmiques d'aquest últim es realitzin per projectes. Ens planteja el procés d'ensenyament-aprenentatge en base a tres estructures:

- Estructura de l'activitat i d'atenció a la diversitat dins l'aula.
- Estructura de les finalitats de les activitats (individualista, competitiva o cooperativa).

- Estructura de l'autoritat o de la presa de decisions.

L'autor, en aquesta tercera idea clau, exposa la filosofia d'aquest model d'aprenentatge, partint de l'organització de la classe en els anomenats equips de base, i havent assumit la necessitat d'adoptar el model d'escola inclusiva en què "tots hi caben "; tot això a través d'exemples pràctics, personalitzats i amb exposicions de situacions d'aula. L'autor aprofundeix en el treball en equip com un recurs didàctic important per a la consecució dels objectius previstos, i incideix en la necessitat d'adherir àmbits d'intervenció, que per si sols serien insuficients, per acabar estructurant de forma cooperativa les activitats educatives. Ens parla de la importància que l'alumnat compregui que el treball en equip els reporta prou beneficis i satisfaccions com per adoptar aquesta metodologia i de la necessitat que aquests equips siguin heterogenis en la seva composició, ja que d'aquesta manera es garanteix la diversitat de habilitats suposant un estímul per a l'aprenentatge.

Mètode com a estratègia en la pràctica

Delgado (1991) la defineix com la manera de presentar l'activitat. Podem concebre l'estratègia en la pràctica de manera global, analítica o mixta.

Estratègia en la pràctica global: quan vam presentar l'activitat com un tot, de forma completa.

Sánchez Bañuelos (1986) classifica en:

Global pura. Execució íntegrament.

Global polaritzant l'atenció. Execució en la seva totalitat però posant l'atenció en un aspecte concret de l'execució.

Global modificant la situació real. Execució en la seva totalitat però les condicions d'execució es modifiquen.

Estratègia en la pràctica analítica: quan la tasca es pot descompondre en parts i s'ensenyen per separat. Sánchez Bañuelos (1986) cita 3 tipus:

Analítica pura. La tasca es descompon en parts i l'execució comença per la part que el professor considera més important. Es practiquen aïlladament tots els seus components, per al final arribar a la síntesi final. Parts: A, B, C, D.

Pràctica: B / D / C / A / A + B + C + D

Analítica seqüencial. La tasca es descompon en parts i l'execució comença per

la primera part i segueix en ordre temporal. Pràctica: A / B / C / D / A + B + C + D

Analítica progressiva. La pràctica començarà amb un sol element, i un cop dominat s'aniran afegint, progressivament, fins a l'execució total de la tasca.

Pràctica A / A + B / A + B + C / A + B + C + D

Estratègia en la pràctica mixta: Consisteix a combinar les dues estratègies, tractant de treure el positiu de cada un. A causa de que totes les progressions han de finalitzar de forma global. L'execució en la pràctica mixta comença amb un exercici global, després es practica una part analíticament parell acabar tornant a les estratègia global, polaritzant l'atenció normalment. Per exemple: Global-Analítica-Global.

Mostra

La mostra del nostre estudi es realitza amb una classe de 5è de primària. Composta per 22 alumnes de l'escola CEIP Rafal Nou, a Palma de Mallorca. Per a poder valorar aquest estudi hem escollit dos cursos. Un és aquesta classe de 5è (grup experimental) i l'altra un grup és 6è (grup control). Per tal de poder comparar l'evolució i els resultats. A destacar, la presència de 3 alumnes amb experiència a l'esport de handball. Al grup control hi trobem 21 alumnes, dos d'ells amb necessitats especials. Per una banda trobem un alumne de nacionalitat sud-americana amb escolarització al nostre sistema educatiu, tardana. Té dificultats de comprensió del català. El seu nivell de comprensió del català és baix però es fan adaptacions del llenguatge a usar. Les mateixes explicacions, si hi ha termes que no entén, un company fa la mateixa explicació en català, intentant incloure les traduccions de les paraules més complexes per ell. A més d'aquest trobem un alumne d'altas capacitats, el qual no té cap tipus de problema per a seguir les sessions amb normalitat. Més bé al contrari, és un alumne amb molt bones habilitats motrius.

És de vital importància afegir comentaris a les avaluacions. Per tal tenir en compte alguns factors per poder millorar-los cara a la següent sessió. I poder avançar cap evolució en el desenvolupament de les activitats.

Es familiaritzarà als alumnes amb la rúbrica per tal de conèixer quins aspectes es valoraran i es poden millorar. Amb la intenció de ser conscients en cada un dels processos sobre la seva execució. Per tal de poder ser objectius, els alumnes amb més de 2 faltes durant la duració d'aquest estudi, no es consideraran a l'hora de l'avaluació. A més dels alumnes que no estiguin presents durant l'avaluació inicial o final. Els alumnes amb necessitats especials es valoraran dintre de les seves capacitats. A més, es fa especial interès en la millora d'aquests.

La mostra final del meu treball es basa en un estudi inicial de 44 alumnes en total. Comparant el grup experimental (23) i el grup control (21). Durant la primera avaluació va faltar un alumne del grup experimental, la qual cosa va significar que no podiem avaluar aquest alumne amb les rúbriques perquè era impossible analitzar l'evolució. Així que la mostra final es va realitzar de 23 alumnes.

Per què el TGfU?

El que ens interessa és valorar una evolució. No ens interessa començar amb una aptitud molt positiva i no veure evolució. Dintre de tots i cada un dels nivells i diferències, ens interessa observar una evolució dels ítems a avaluar. És una valoració de la situació inicial i final. El que ens interessa és iniciar un dels ítems a un nombre i acabar a un de superior. I comparar si el grup experimental té un major creixement en quant al percentatge d'evolució en comparació al grup control.

A mesura que realitzem les taules i les sessions, ens servirà per tenir en compte quins aspectes hem de treballar amb major profunditat i quines sessions haurem de modificar per tal de millorar aquests punts més dèbils. La taula no sols és una valoració de l'alumne. És una mostra de les carències que necessitem treballar amb el **TGfU** per tal d'obtenir uns resultats positius en el desenvolupament de les activitats.

Del que es tracta, amb aquest model és de dur a terme una metodologia on es realitzen les coses per entendre'ls. Tot el contrari a una metodologia tradicional, cerquem que l'alumne sigui conscient de quina és l'acció més adient en les situacions de joc i per què. És un model de metodologia constructivista i aprenentatge significatiu. Cerquem provocar en l'alumne una sensació de benestar, responsabilitat i maduresa de la presa de decisions, en aquest cas, a l'esport de handball.

Instruments

Realitzarem una unitat didàctica sobre el grup experimental (annex) totalment diferent a la del grup control on no hi haurà cap tipus de reflexió ni incís en el mode de joc. Es treballaran els mateixos continguts però amb metodologia tradicional. Amb el grup experimental, es farà incís en les presses de decisions dels jugadors i amb molta valoració crítica dels exercicis, incidint en la millora i correcció de les accions. Fomentant sempre la participació i pressa de decisió crítica.

Per dur a terme aquest mètode. Durant les sessions d'educació física, durem a terme la nostra unitat didàctica. Els alumnes realitzaran un triangular. Es formaran tres equips amb compensació de nivell i així poder ser més objectius individualment. Els partits tindran una duració de 4 minuts cada un. I en acabar el partit, es canviarà un dels equips. Sempre quedarà l'equip que guanya. En cas d'empatar, l'equip que ha entrat darrer a jugar, serà l'equip que continuarà jugant. D'aquesta manera podem tenir major atenció en cada un dels alumnes i tindrem més oportunitats de veure la intervenció de cada un d'ells.

L'avaluació es realitzarà al pati de l'escola CEIP Rafal Nou, al camp de futbol, delimitat al terra per línies pintades. Es realitzaran els mateixos equips a l'avaluació inicial i la final per tal d'observar l'evolució dels mateixos grups, en la mateixa situació. Hem de tenir en compte, després de la primera avaluació possibles canvis de grups (p.e. alumnes que no participen quan estan al mateix equip; alumnes que no es passen la pilota; alumnes molt passius).

DPES

Durant les avaluacions es durà a terme la realització de les rúbriques *Development and Performance Evaluation Sheet -DPES-* (una a la primera avaluació i una altra a la darrera, essent aquesta la mateixa), per tal de poder observar l'evolució o no dels alumnes d'ambdós grups, el control i l'experimental. Dedicarem les sessions d'avaluació a observar com han o no progressat els nostres alumnes. Mitjançant l'observació i amb l'ajuda de la rúbrica hem d'observar i comparar les curiositats. Es registraran totes les passades, les conduccions i els llançaments de cada integrant del grup. La recepció i el joc en equip es valorarà a l'apartat de "comentaris".

Amb el valor 1 es registraran les passades amb èxit a un company (p.e. passada a un

company sense cap contrari al costat) i amb 0 les passades sense èxit (p.e. passada a un company amb un contrari al costat; un membre de l'equip contrari recupera la pilota; la pilota surt fora del terreny de joc).

Amb el valor 1 es registraren les conduccions amb èxit (p.e. conducció amb un bot cada 3 passes, mínim, i sense perdre la pilota). I un 0 per les conduccions sense èxit (p.e. conducció interceptada pel company; conducció amb opció de passada no realitzada; conducció sense bots).

Al igual que els llançaments, es qualificaran amb 1 els llançaments amb èxit (p.e. tir a porteria amb finalitat de gol, allà on no hi és el porter) i amb 0 els llançament sense èxit (p.e. tir a porteria sense intenció de gol; tir fora de la porteria; tir a porteria sense apuntar on no hi ha porter).

Per poder observar detingudament hi dedicarem les sessions d'avaluació a observar partits sense intervenir en el joc. Actuant, únicament com a observadors. Es tracta de poder registrar totes les accions de cada un dels alumnes. Per a dur a terme aquesta observació amb major precisió s'ha de dur a terme una gravació de les sessions d'avaluació.

Cada ítem tindrà el seu càlcul individualment. El alumnes inicien l'estudi amb un 0% de vegades d'èxit i un 0% de no èxit. A mesura que es realitzen les avaluacions, el percentatge varia. Les notes son reals i fidels a les observacions dels alumnes, per part del mestre.

**Per tal de no incidir en la privacitat dels alumnes. Usarem un pseudònim en lloc del nombre real de l'alumne. Però les notes seran reals.*

DEVELOPMENT AND PERFORMANCE EVALUATION SHEET (DPES)															
Llegenda	NOM		PASSADA 1*	PASSADA 2*	Qt 1*	Qt 1*	LANÇAMENT	LANÇAMENT 2*	Qt 1*	Qt 1*	CONDUCCIÓ 1*	CONDUCCIÓ 2*	Qt 1*	COMENTARIS	
	Qt	Quantitat	1	1	5	2	1	1	4	1	1	0	7	Qt 1*	
	1*	1ª avaluació	1	1	%	%	0	1	%	%	1	1	%	2	
	2*	2ª avaluació	1	0	71%	29%	1	1	80%	20%	1	1	78%	%	22%
	VAR	Variació Qt1-Qt2	0	1	Qt 2*	Qt 2*	1		Qt 2*	Qt 2*	0	1	Qt 2*	Qt 2*	
MONGE PALACIOS, IKER		0	1	5	1			3	0	1	1	5	1	ALUMNE AVANÇAT, PRACTICA HANDBALL PEL SEU COMPTA. FEDERAT FA 3 ANYS.	
		1		83%	17%			100%	0%			83%	17%		
				VAR	VAR			VAR	VAR			VAR	VAR		
				12%	-12%			20%	-20%			6%	-6%		

Quantitat	1ª avaluació	2ª avaluació
71%	29%	17%
83%	17%	0%
78%	22%	0%
83%	17%	0%

Mostra de la rúbrica DPES (Development and Performance Evaluation Sheet)

Procediments

Intervenció pràctica

L'estudi es durà a terme durant 2 sessions d'avaluació, una inicial i una final. Amb 7 sessions de desenvolupament d'aprenentatge. En total, es realitzaran 9 sessions.

El model a seguir, com bé sabem és el model *Teaching Games for Understanding (TGfU)*. Es durà a terme pel mateix professor d'educació física. Durant el tercer trimestre, dedicant una unitat didàctica. On a cada sessió es fa especial interès en un contingut. Des del més bàsic fins a la consolidació de tots ells.

Sense tenir en compta les dues sessions d'avaluació, es treballarà el següent; la passada, la conducció, el llançament i el joc en equip. Es treballaran els continguts progressivament i de manera continua, per tal de poder treballar els continguts assolits a les següents sessions i així, treballar amb aquests fins a l'avaluació.

Per tal d'aconseguir una intervenció eficaç es variaran el nombre de persones per equip, les dimensions del camp, els objectes a emprar, les condicions del joc... I es tindran en compta els alumnes més avantatjats.

El que volem comprovar és si realment és o no és eficaç l'ús del model *Teaching Games for Understanding*. Amb ajuda de la rúbrica, podrem esbrinar la diferència entre la primera avaluació i la darrera. **A més de les diferències i aspectes a destacar entre el grup control i l'experimental.** Durant les sessions d'avaluació es durà a terme el treball d'observació pertinent per tal de poder anotar les referències necessàries a la rúbrica i així poder dur a terme la comprovació del model funcional o no. A més ens servirem de la mostra en vídeo per si escau.

Resultats

Tenint en compta que:

- Es realitzarà un registre de les passades, les conduccions i els llançaments. Per tal de realitzar un sondeig i percentatge de les vegades d'èxit i las inadequades. El càlcul dels percentatges serà el següent:
- Passades. Amb èxit (1) o sense èxit (0). Amb percentatge d'èxit i no èxit. Tant a la avaluació inicial com final.
- Conduccions. Amb èxit (1) o sense èxit (0). Amb percentatge d'èxit i no èxit. Tant a la avaluació inicial com final.
- Llançaments. Amb èxit (1) o sense èxit (0). Amb percentatge d'èxit i no èxit. Tant a la avaluació inicial com final.

Els resultats ens informen del següent:

Comparativa models

He decidit fer una taula exemple amb la mitjana de cada un dels grups. Es realitza amb cada un dels ítems i amb les dues avaluacions, per tal de poder presentar els resultats una vegada analitzats i simplificats. Per poder explicar els resultats. No comporta una disminució d'informació. Significa un major anàlisi de les xifres que han sorgit i a més un millor anàlisi dels resultats.

Fent la mitjana de les vegades que han **passat** la pilota els alumnes de la classe. Extraiem un sol resultat. Generalitzant els resultats i tenint en compta alguns casos a destacar. Presentem les fórmules emprades i la consegüent representació, amb les rúbriques pertinents. Els resultats es s'especifiquen a la rúbrica a "comentaris".

Fórmula	Resultat
$\frac{\text{Total alumnat avaluable de la classe}}{\text{Total vegades passada amb èxit}}$	Mitjana passades amb èxit de la classe
$\frac{\text{Total alumnat avaluable de la classe}}{\text{Total vegades passada des sense èxit}}$	Mitjana passades sense èxit de la classe

Realitzem el mateix amb els **llançaments**.

Fórmula	Resultat
$\frac{\text{Total alumnat avaluable de la classe}}{\text{Total vegades llançades amb èxit}}$	Mitjana llançaments amb èxit de la classe
$\frac{\text{Total alumnat avaluable de la classe}}{\text{Total vegades llançades sense èxit}}$	Mitjana llançaments sense èxit de la classe

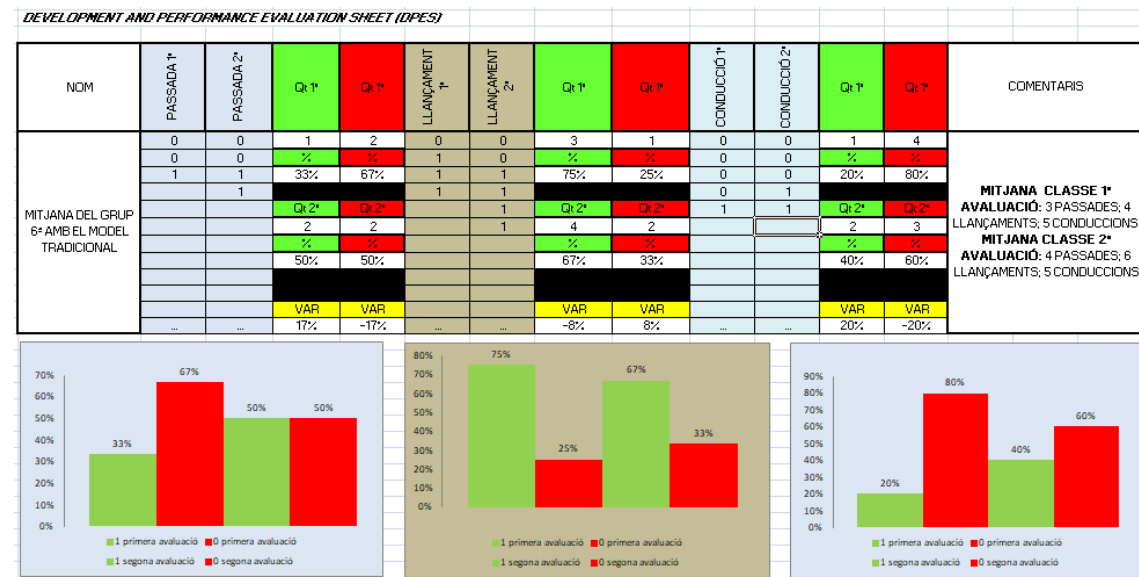
I amb les **conduccions**.

Fórmula	Resultat
$\frac{\text{Total alumnat avaluable de la classe}}{\text{Total vegades conducció amb èxit}}$	Mitjana conduccions amb èxit de la classe
$\frac{\text{Total alumnat avaluable de la classe}}{\text{Total vegades conducció sense èxit}}$	Mitjana conduccions sense èxit de la classe

Als comentaris explicitem els resultats de cada classe. I a més, compartim els casos peculiars.

Comparativa entre la primera avaluació i la segona del model

Tradicional - grup control

*+9,6% d'evolució del grup

- Mitjana classe 1ª avaluació; 3 passades, 4 llançaments, 5 conduccions.
- Mitjana classe 2ª avaluació; 4 passades, 6 llançaments, 5 conduccions.

Es fa evident el següent:

- Les **passades** amb èxit augmenten un +17% , realitzant una passada més a la 2° avaluació. S'ha aconseguit una evolució en quant a la capacitat de realitzar passades d'èxit.
- A més, els **llançaments** augmenten en quantitat però no en qualitat. Es fan 6 passades a la 2ª avaluació (+2 respecte a la 1ª avaluació), però amb un percentatge d'èxit de -8% en relació a la primera avaluació. Amb la qual cosa no s'ha aconseguit una millora de tirs amb èxit.
- Les **conduccions** tenen el mateix resultat tant a la 1ª com a la 2ª avaluació. Amb una millora del +20% de conduccions amb èxit respecte a la primera avaluació. Això vol dir que si s'ha millorat la qualitat de conduccions realitzant les mateixes d'aquestes.

Els percentatges son favorables però no son gaire significatius en quant a la millora del grup. De fet, un dels ítems (llançament) té una evolució negativa, ja que s'acaba per llançar més vegades i a més, amb menys èxit. Tant la passada com la conducció milloren però no significativament. Ja que cap dels dos ítems varia més d'un +20%. Quantificant-ho, sols hi ha 1 passada i 1 conducció d'èxit més. No valorem la unitat didàctica negativament.

Comparativa entre la primera avaluació i la segona del model Teaching Games for Understanding- grup experimental

DEVELOPMENT AND PERFORMANCE EVALUATION SHEET (DPES)													
DOM	PASSADA 1 ^a	PASSADA 2 ^a	Q1 1 ^a	Q1 2 ^a	LLANÇAMENT 1 ^a	LLANÇAMENT 2 ^a	Q1 1 ^a	Q1 2 ^a	CONDUCCIÓ 1 ^a	CONDUCCIÓ 2 ^a	Q1 1 ^a	Q1 2 ^a	COMENTARIS
MITJANA DEL GRUP 5 ^a AMB EL MODEL TEACHING GAMES FOR UNDERSTANDING	0	0	2	2	0	0	1	2	0	0	1	3	MITJANA CLASSE 1 ^a AVALUACIÓ: 4 PASSADES; 3 LLANÇAMENTS; 4 CONDUCCIONS MITJANA CLASSE 2 ^a AVALUACIÓ: 6 PASSADES; 3 LLANÇAMENTS; 3 CONDUCCIONS
	0	1	50%	50%	0	1	33%	67%	0	1	25%	75%	
	1	1			1	1			0	1			
	1	1							1				
			Q1 2 ^a	Q1 2 ^a			Q1 2 ^a	Q1 2 ^a			Q1 2 ^a	Q1 2 ^a	
		1	5	1			2	1			2	1	
			50%	17%			67%	33%			67%	33%	
			83%	17%			67%	33%			67%	33%	
			VAR	VAR			VAR	VAR			VAR	VAR	
			33%	-33%			33%	-33%			42%	-42%	

50% 50% 83% 17%

■ 1 primera avaluació ■ 0 primera avaluació
■ 1 segona avaluació ■ 0 segona avaluació

33% 67% 67% 33%

■ 1 primera avaluació ■ 0 primera avaluació
■ 1 segona avaluació ■ 0 segona avaluació

25% 75% 67% 33%

■ 1 primera avaluació ■ 0 primera avaluació
■ 1 segona avaluació ■ 0 segona avaluació

*+36% d'evolució del grup

- Mitjana classe 1ª avaluació; 4 passades, 3 llançaments, 4 conduccions.
- Mitjana classe 2ª avaluació; 6 passades, 3 llançaments, 3 conduccions.

Es fa evident el següent:

- La quantitat de **passades** augmenta considerablement. A la segona avaluació es realitzen 6 passades en contra de les 4 de la 1ª avaluació. A l'hora augmenten les passades d'èxit un 33%. Essent un 83% les passades d'èxit a la 2ª avaluació mentre que a la primera era un 50% d'èxit. S'ha millorat molt aquest aspecte.
- Es realitzen la mateixa quantitat de **llançaments** però establint que a la 2ª avaluació, els llançaments d'èxit suposen el 67% mentre que abans a la primera avaluació eren un 33% amb èxit i un 67% sense èxit. Els percentatges han variat.
- I les **conduccions** disminueixen en quantitat però milloren en qualitat. Es tira una vegada menys a la segona avaluació (4 vs 3) però el percentatge d'èxit és un 67% contra el 25% d'èxit de la primera avaluació.

El més evident és el creixement de les vegades que s'ha passat la pilota a la segona avaluació. Creix un +33% la qual cosa incideix en les conduccions. A la segona avaluació es condueix menys vegades i les passades augmenten. Amb la qual cosa és evident aquest canvi de mentalitat de joc. El joc en equip els fa millors i per això els alumnes es passen molt més la pilota i no condueixen tant. Quantes més passades, menys conduccions. Els alumnes s'adonen

que la millor manera de guanyar els partits és amb el joc en equip, es a dir, amb passades d'èxit. Els llançaments en quant a quantitat no varien però si ho fan en vegades d'èxit. Els alumnes tenen més precisió i es demostra durant la darrera avaluació.

Comparativa entre la primera avaluació del model Tradicional - grup control- i el model Teaching Games for Understanding- grup experimental-

- **Grup control: mitjana classe 1ª avaluació; 3 passades, 4 llançaments, 5 conduccions.**
- **Grup experimental: mitjana classe 1ª avaluació; 4 passades, 3 llançaments, 4 conduccions.**

Des del punt inicial d'ambdós grups les xifres a comparar son bastant similars en quant a quantitat de cada ítem. El que major cas a destacar és l'èxit dels llançaments que el grup control té un 75% d'èxit a la primera avaluació mentre que el grup experimental sol un 33% d'èxit. La qual cosa ens fa destacar que la millora d'aquest grup experimental gràcies al model TGfU és més que evident. augmenta un +33% mentre que el grup control perd èxit un -8%.

Amb el grup experimental les passades de la primera avaluació son d'èxit el 50% de les vegades, cada 2 passades, 1 és d'èxit. Mentre que el grup control sols actua un 33% de les vegades amb èxit en quant a les passades. Com que hi ha menys passades, les conduccions son més nombroses, ja que no es té identificat el joc en equip com a més oportú per l'èxit.

I per acabar, les conduccions sense èxit son un 75% vs un 25% de les d'èxit al grup experimental. I al grupo control un 20% és d'èxit i el 80% sense èxit. Les conduccions és el factor més complex a realitzar amb èxit. Ja que encara no es té el maneig i els alumnes per naturalesa tendeixen a conduir la pilota i jugar d'un mode més individual.

Comparativa entre la segona avaluació del model Tradicional - grup control- i el model Teaching Games for Understanding- grup experimental-

- **Grup control:** mitjana classe 2ª avaluació; 4 passades, 6 llançaments, 5 conduccions.
- **Grup experimental:** mitjana classe 2ª avaluació; 6 passades, 3 llançaments, 3 conduccions.

A l'avaluació final ens adonem del següent. El grup experimental augmenta un +33% les passades d'èxit. Amb un 83% d'èxit vs un 17% sense èxit. I el grup control sols aconseguix evolucionar un +17% a les passades amb èxit. Un 50% de les vegades realitza una passada amb èxit. És significatiu el model TGfU en quant a la millora de les passades d'èxit, ja que es cerca sempre una passada a un company en condicions òptimes de recepció (sense contraris al voltant i amb bona posició de continuació de joc), que es treballa durant la UD.

Els llançaments, encara que el grup control iniciés aquest ítem molt més avançat (33% grup experimental vs 75% grup control) s'ha aconseguit millora el del grup experimental i el control ha disminuït. Els dos s'equiparen en un 67% d'èxit i un 33% sense èxit, amb la qual cosa entenem que el TGfU funciona amb aquest ítem i es produeix una millora d'aquest. Destaquem que el grup control llança més vegades però té més llançaments sense èxit, ja que no s'ha treballat el TGfU i els alumnes no associen un llançament crític a una zona on no hi ha porter com a la millor manera de llançar, mentre que el grup experimental si ha treballat aquest contingut i s'ha assolit.

Observem que el grup experimental ha millorat les conduccions amb èxit en un 42% i el grup control un 20%. El grup control fa menys conduccions de pilota i les que fa, ha aconseguit convertir-les en conduccions d'èxit. Hi existeix una relació entre les conduccions i les passades. A la segona avaluació, el grup experimental realitza menys conduccions (amb o sense èxit) però augmenta les passades d'èxit. La qual cosa ens fa incidir en que s'ha realitzat un bon treball de joc crític, els alumnes han après a triar la millor opció i es la passada de la pilota i menys conducció.

Aquest fet ens dona suport per a considerar adient treballar aquesta UD o qualsevol, amb el TGfU. Ja que ens ofereix una millora de les tècniques de joc, la crítica de les accions al joc i la millor tria d'aquestes accions enmig del joc. Considerem adient tractar les futures UD amb el TGfU ja que ens ha servit per a afavorir el reconeixement del que s'ha treballat en el joc

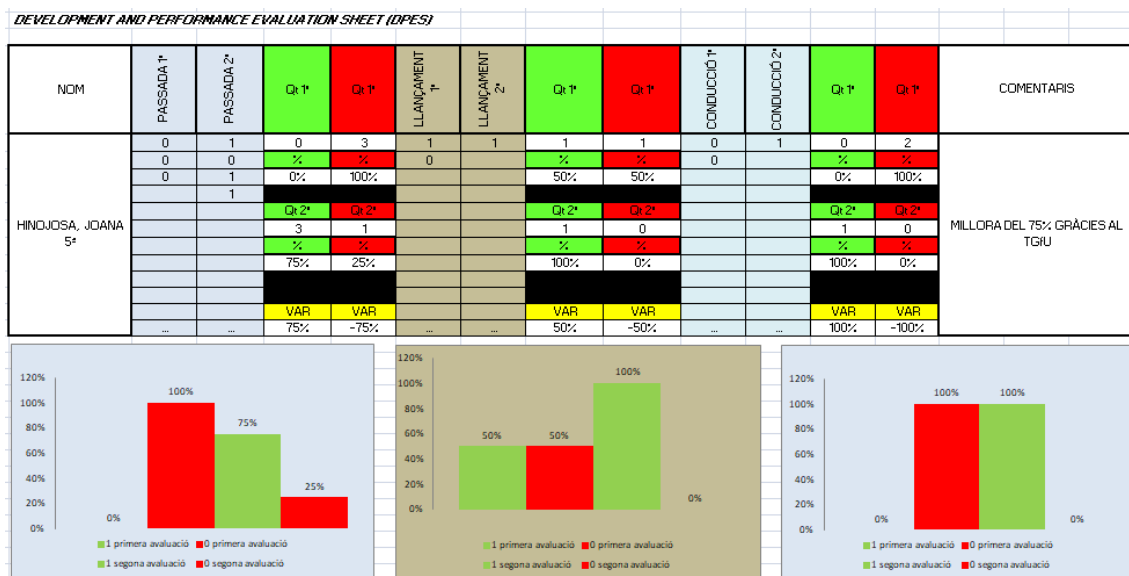
final i que ens pot servir per a millorar les condicions de joc a qualsevol tipus de UD. Sempre oferint les crítiques del mode de joc i accions que s'han portat a terme. És molt important la reflexió d'aquestes accions que es realitzen per poder arribar a assolir el coneixement de les millors accions i la consolidació d'aquesta pràctica de joc amb sentit i coherent.

Casos a destacar

Per a saber si un alumne realment ha evolucionat durant la UD es representa una mitjana dels tres ítems a avaluar.

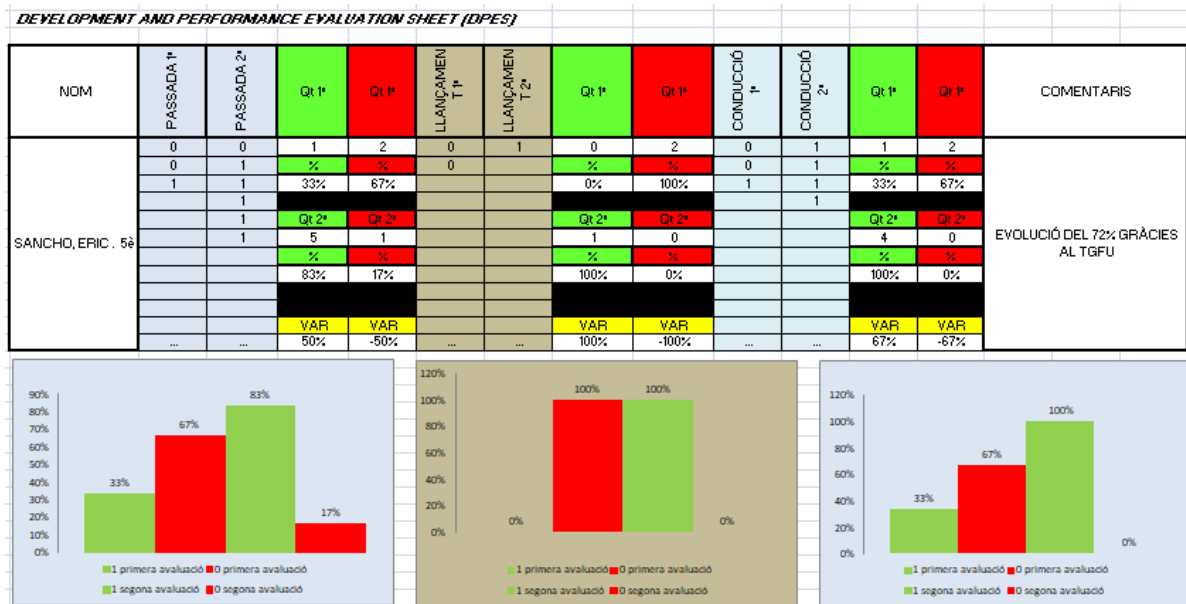
Fórmula	Resultat
$\frac{\text{PASSADA VAR} + \text{LLANÇAMENT VAR} + \text{CONDUCCIÓ VAR}}{3}$	Evolució global de l'alumne. Segons els ítems avaluats.
<i>*Es tenen en compta els VAR de la columna verd</i>	

Del TGfU

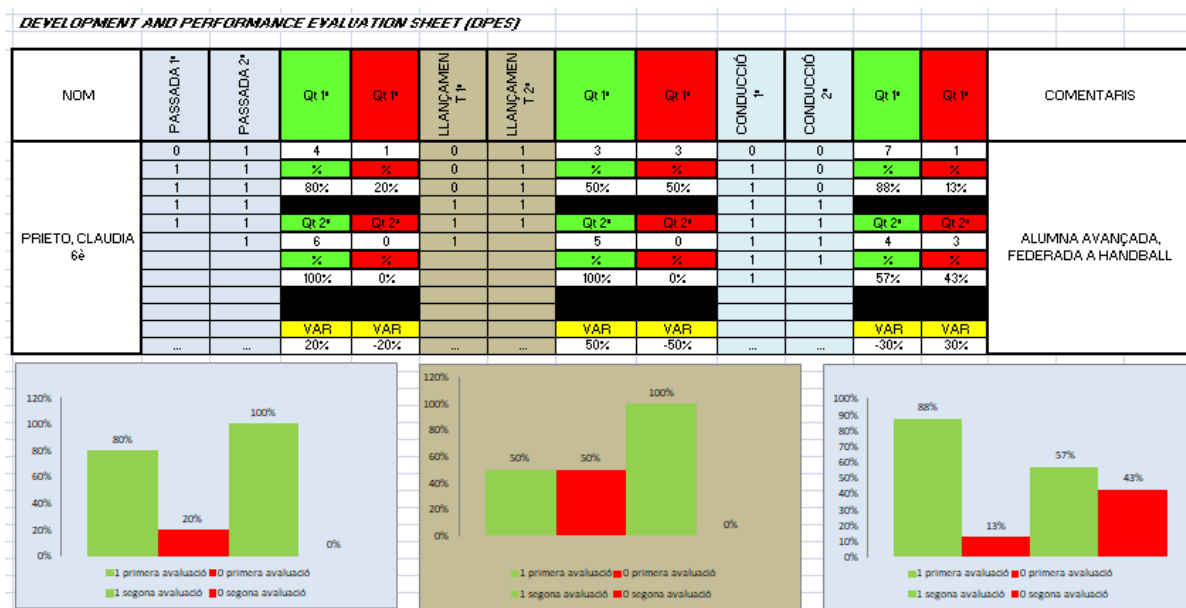
Aquesta alumna és un clar exemple d'evolució gràcies al model TGfU. La seva millora augmenta un 75% ja que aconsegueix fer passades amb èxit (3 de 4) quan a la primera avaluació no aconsegueix fer cap. Els llançaments els simplifica però aconsegueix un 100% d'èxit amb un gol mentre que a la primera avaluació estava a un 50% (1 de 2) d'èxit i no va ser gol. I el mateix passa amb les conduccions, augmenta un 100% ja que sols fa 1 conducció

però amb èxit, mentre que a la primera avaluació, de dos intents de conducció no obté cap amb èxit.

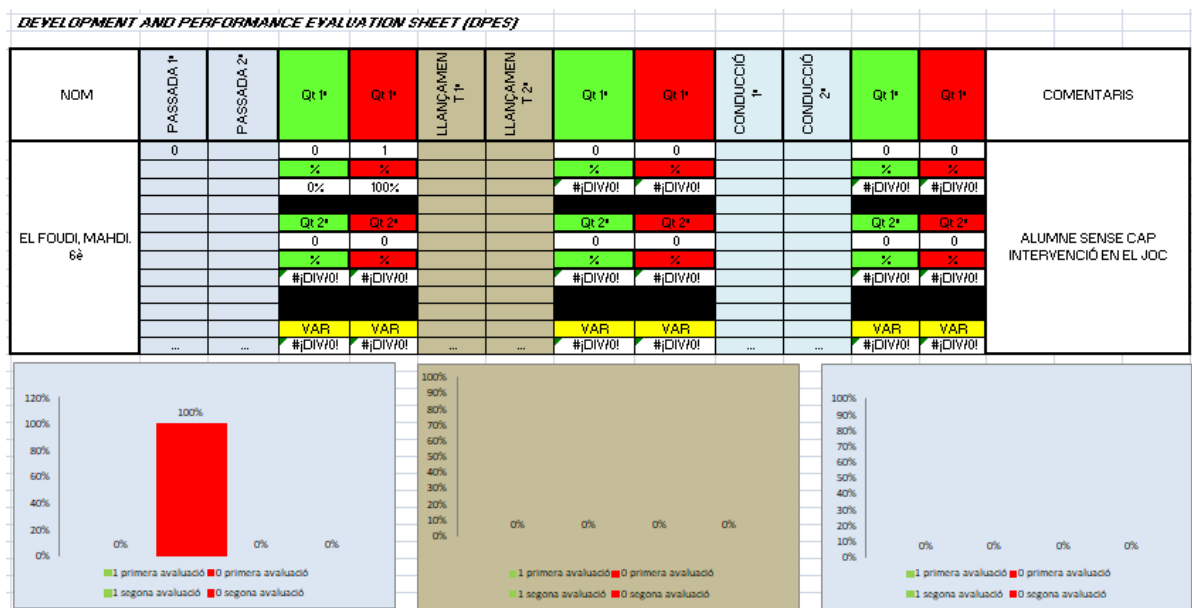

Alumne amb clara evolució del 72% dels ítems avaluats. Un alumne que aconsegueix millorar un +50% de les passades i a més duplicar el nombre de passades des de l'avaluació 1 vs la segona. I convertir un 0% d'èxit de llançaments en un 100%, amb dos llançaments sense èxit a la primera avaluació i sols 1 però d'èxit, a la segona. I les conduccions millorades en un +67%, arribant a tenir la perfecció en les conduccions, aconseguint un 100% d'aquestes a la darrera avaluació, amb èxit. Quan es va iniciar amb un 33% d'èxit vs 67% sense èxit. **És una clara demostració del nivell que s'ha assolit i demostrar que el TGfU funciona.**

Del model tradicional

Alumna federada a handball. La participació d'aquesta alumna ha estat molt activa i ha estat un punt molt favorable per a dur a terme aquesta UD. La seva evolució ha estat menys significativa ja que ella ha produït moltes ocasions d'èxit en ambdues avaluacions. El més significatiu son la consecució del 100% dels llançaments a la segona avaluació i la quantitat que ha realitzat de cada un dels ítems, que ha estat la que més ha participat segons la quantitat d'ítems realitzats. Considero que haver realitzat el model TGfU amb aquesta alumne hagués comportat un benefici en la seva formació i en la meua, per tenir aspectes a considerar per part de una jugadora habitual.

Alumne sense cap intervenció, sols una passada sense èxit a la primera avaluació. És un cas peculiar, ja que durant la UD ha realitzat les activitats amb un seguiment dintre de la normalitat, però durant les avaluacions no vaig poder obtenir cap avaluació. Com a les avaluacions no podia actuar, actuava com a simple observador, ja que volia que els alumnes actuessin amb total naturalitat i no podia animar a la seva participació. Aquest alumne em va fer plantejar un canvi de rol del professor a l'avaluació, ja que vaig considerar que faltava una mica de motivació que podia haver donat. **Aquest alumne va entrar en la consideració de la mitjana d'alumnes avaluats.**

4. Estructura i desenvolupament del contingut

BLOC 5. JOCS I ACTIVITATS ESPORTIVES

- Tipus de jocs i activitats esportives. Reconeixement, identificació i realització de jocs i d'activitats esportives de diverses modalitats i de dificultat creixent.
- Identificació i valoració dels valors fonamentals del joc: l'esforç personal, la relació amb els altres i l'acceptació del resultat.
- Respecte, tolerància i col·laboració amb les persones que participen en el joc i rebuig dels comportaments antisocials. Elaboració i compliment d'un codi de joc net.
- Comprensió, acceptació i compliment de les normes de joc i actitud responsable en relació amb les estratègies establertes.
- Organització, participació i apreciació del joc i les activitats recreatives o esportives com a mitjà de gaudi i de relació, i valoració de l'ús satisfactori del temps de lleure.
- Coneixement i pràctica d'estratègies de resolució de conflictes.

BLOC 4. ACTIVITAT FÍSICA I SALUT

- Millora de les capacitats físiques orientades a la salut.
- La cura del cos. Adquisició d'hàbits de descans, d'alimentació, posturals, de relaxació, d'exercicis saludables i d'autonomia en la higiene corporal.

BLOC 2. HABILITATS MOTRIUS

- Manipulació correcta i destresa en l'ús d'objectes propis de l'entorn escolar i extraescolar.
- Domini motor i corporal des d'un plantejament previ a l'acció mitjançant els mecanismes de decisió i control.

***Ha de quedar clar que totes i cada un de les activitats que iniciem, tenen un temps estipulat per a cada un dels alumnes per dedicar enmig de l'activitat a una explicació detallada, concisa i profitosa per l'alumne. Hi justificarem tots els exercicis amb el perquè de fer aquesta activitat i/o habilitat. A cada activitat, els alumnes tindran temps de reacció i recapacitació dels fets. Per part del professor s'oferirà les oportunes correccions grupals o*

individuals que facin falta per poder determinar cada un dels objectius. Els temps no estan estipulats ja que el temps dedicat a una activitat pot variar segons la necessitat de les explicacions o pràctiques que es necessitin per solucionar els problemes i assolir els continguts. Es podria donar el cas de no realitzar una activitat. Es realitzaria a la següent sessió o es supliria per una altra conjunta on es treballin els mateixos continguts i tinguin el mateix objectiu.

5. Conclusions

Les conclusions les extraiem de les comparacions entre els dos models que hem realitzat al punt "Comparativa de models". Evidentment el TGfU ha funcionat. És un model significatiu per a l'evolució dels alumnes en una Unitat Didàctica. El que ens interessa de les UD és assolir els objectius i tractar els continguts de la millor manera possible. I moltes vegades, els objectius no són assolits per tota la classe. Per això hem pogut demostrar que un model TGfU en comparació amb un model tradicional, és molt més profitós. En xifres podem comprovar que el model TGfU ha aconseguit millorar un 36% segons els ítems que hem avaluat (passada, llançament i conducció). Vol dir que del moment de l'avaluació inicial a la final s'ha aconseguit millorar, tota la classe com a mitja, un 36% d'efectivitat en aquests ítems. Mentre que el model tradicional sols un 9,6% de millora.

Durant les sessions hem pogut comprovar però no quantificar que l'evolució en l'actitud dels alumnes del model TGfU ha estat creixent, la seva motivació va ser gran des del principi i va acabar per ser espectacular, ja que entenien el perquè de realitzar els moviments, les passades, conduccions o llançaments i estaven molt pendents de com realitzar les accions de la millor manera possible i la veritat, l'atenció va ser increïble. El grup control també va tenir una motivació excel·lent però destaca el grup experimental per la motivació produïda per l'enteniment de les accions.

En definitiva, el model TGfU és molt positiu per l'evolució dels alumnes i a la comparativa de les rúbriques queda molt ben reflex. És cert que a vegades es veu afectat el compromís motor dels alumnes, però l'aprenentatge significatiu que comporta el model, és molt significatiu. I és molt adient perdre minuts de compromís motor per a oferir un aprenentatge coherent i significatiu.

Problemàtica

El primer error és la manca d'interès per part de molts dels mestres d'educació física en renovar un model, al qual ja s'han adherit i assentat. La innovació cal temps i dedicació, la qual cosa, no sempre és fàcil de produir.

La ideologia de renovar la educació, és una utopia, que nosaltres, els estudiants i futurs mestres d'educació primària, hem d'intentar canviar. Ens hem de preocupar per assolir uns objectius més enllà de passar el temps d'educació física fent esports o pre-esports. Ens hem de preocupar més per el futur dels nens i sobretot, hem de dedicar-hi temps i esforç.

Les noves metodologies son molt competents i la veritat, molt atractives per a realitzar a totes les aules. Però no sempre és del tot fàcil. Per això, baix el meu punt de vista, una de les coses que manca en aquests sistemes, és la poca informació que es té, encara que Internet és la millor font de recerca de formació . És important intentar aprofundir en aquestes tècniques o models, per tal de millorar, desenvolupar i fins hi tot errar, per poder renovar aquests mètodes i futurament poder treballar amb aquests, de la millor manera possible. La renovació i l'adaptació dels sistemes, també entra dins dels mateixos models, no tots els grups ni escoles son iguals i per suposat, les variants en els models, seran infinites.

El problema recau en la manca d'interès per part del professorat en millorar les seves classes, ja que és molt més senzill, aplicar una metodologia tradicional on els alumnes realitzen un tipus de compromís físic i ja està que no una nova metodologia que no em treballat mai i no tenim la informació necessària.

El que ha de ser interessant és la millora dels alumnes en la realització de les tasques, el perfeccionament de la destresa i l'evolució dels aprenentatges. És interessant fer especial interès en la millora de la formació del professorat per tal de millorar les sessions i amb això, el desenvolupament de tots els alumnes. Per això a vegades, un dels major problemes és la manca de motivació per dur a terme noves sessions amb noves metodologies, es necessita un canvi d'actitud.

6. Bibliografía

- Baar P. (2001) Organized sport programs for children: do they meet the interests of the children effectively. En J. Steenbergen, P. De Knop y A. Elling (Eds.), *Values and Norms in Sport, Critical Reflections on the Position and Meanings of Sport in Society* (pp. 323-336). Aachen: Meyer and Meyer Sport.
- Brooker, R., Kirk, D., Braiuka, S. y Bransgrove, A. (2000). Implementing a game sense approach to teaching junior high school basketball in a naturalistic setting. *European Physical Education Review*, 6(1), 7-26
- Bunker, D. and Thorpe, R., (1986). Landmarks on our way to 'teaching for understanding.' En R. Thorpe, D. Bunker and L. Almond (Eds.), *Rethinking games teaching* (pp. 5-6). Loughborough: University of Technology, Loughborough.
- Burton, D., O'Connell, K., Gillham, A. D. y Hammermeister, J. (2011). More Cheers and Fewer Tears: Examining the Impact of Competitive Engineering on Scoring and Attrition in Youth Flag Football. *International Journal of Sports Science and Coaching*, 6(2), 219-228
- Chen, S. y Light, R. (2006). 'I thought I'd hate cricket but I love it!': Year six students' responses to Games Sense. *Change: Transformations in Education*, 9(1), 49-58.
- Cloes, M., Derome, S. y Bonvoisin, P. (2014) Introduction d'approches socioconstructivistes dans le cours d'éducation physique. Avis des acteurs sur l'utilisation de fiches d'observation et du débat d'idées. *eJournal de la Recherche sur l'Intervention en Éducation Physique et Sport*, 31, 27-52.
- Conte, L.; Moreno-Murcia, J. A.; Pérez, G. e Iglesias, D. (2013) Comparación metodología tradicional y comprensiva en la práctica del baloncesto. *Revista Internacional de Medicina y Ciencias de la Actividad Física y el Deporte*, 13(51), 507-523
- Díaz, M. y Castejón, F.J. (2011). La enseñanza comprensiva del deporte: dificultades del profesorado en el diseño de tareas y en la estrategia de pregunta-respuesta. *Tándem*, 37, 31-41.
- Fletcher, T. (2008). Grouping students by ability in physical education: The good, the bad, and the options. *Physical & Health Education Journal*, 74(3), 6-10
- Fry, J. M., Tan, C. W. K., McNeill, M. y Wright, S. (2010). Children's perspectives on conceptual games teaching: a value-adding experience. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 15(2), 139-158
- Gabbei, R. (2004). Achieving Balance: Secondary Physical Education Gender-Grouping Options. *Journal of Physical Education, Recreation and Dance*, 75(3), 33

- Graham, J. (2012). The impact of TGfU on recreational female soccer players. En J. Butler (Ed.), *Reconceptualizing physical education through Teaching Games for Understanding* (pp. 259-278). Vancouver: The University of British Columbia.
- Haneishi, K. y Griffin, L. (2011). Players' Perception on Games Approach in Coaching. En *Moving people, moving forward: Proceedings AIESEP 2011 International Conference, 22-25 June 2011*. Limerick, IR: University of Limerick/ International Association for Physical Education in Higher Education /AIE-SEP. [Fecha de consulta: 10 de abril de 2018] Disponible en: <http://www2.ul.ie/pdf/366247653.pdf>
- Koekoek, J., Van Der Kamp, J., Wallinga, W. y Van Hilvoorde, I. (2014) Dutch elite youth soccer players' perceptions of TGfU-modified game practice. *Ágora*, 16(3). [Fecha de consulta: 10 de abril de 2018] Disponible: http://agora-revista.blogs.uva.es/files/2014/12/agora_16_3d_koekoek_et_al.pdf
- Mandigo, J., Holt, N., Anderson, A. y Sheppard, J. (2008). Children's motivational experiences following autonomy-supportive games lessons. *European Physical Education Review*. 14(3), 407-425.
- Pearson, P. y Webb, P. (2008) Developing effective questioning in Teaching Games for Understanding. *Play to Educate*. 1st Asia Pacific Sport in Education Conference: Ngnyawaiendi Yerthoappendi Play to Educate, 21 de enero. Sturt Campus, Adelaide: Flinders University. [Fecha de consulta: 7 de abril de 2018] Disponible: http://sydney.edu.au/education_social_work/professional_learning/resources/papers/Proceedings_TGfU_06_AsiaPacificSport.pdf
- PÙJOLAS MASET, PERE (2008): Nueve ideas clave. El aprendizaje cooperativo, Grao, Barcelona.
- Roberto Sánchez Gómez, José Devís Devís, Vicente Navarro Adelantado . (septiembre - diciembre 2014). El modelo teaching games for understanding en el contexto internacional y español: una perspectiva histórica. *Ágora*, 1, 197-213.
- Ricardo Baquero. (1997). 5. LA ZONA DE DESARROLLO PRÓXIMO Y EL ANÁLISIS DE LAS PRÁCTICAS EDUCATIVAS. En *Vigotsky y el aprendizaje escolar*(137-148). Argentina: AIQUE.
- SANCHEZ BAÑUELOS (1989). *Bases para una didáctica de la Educación Física y el Deporte*. Madrid: Gymnos.
- Sánchez, R. (2013). La enseñanza para la comprensión de los juegos deportivos: Un estudio de casos en enseñanza secundaria. Tesis Doctoral. Universidad de Valencia.

- Turner, A. P., y Martinek, T. J. (1992). A comparative analysis of two model for teaching games-technique approach and game-centered (tactical focus) approach. *Internacional Journal of Physical Education*, 29(4), 15-31
- Webb, P., Pearson, P. (2008). *An integrated approach to teaching games for understanding (TGfU)*. Ponencia presentada en 1st Asia Pacific Sport in Education Conference: Ngunyawaiendi Yerthoappendi Play to Educate, Adelaide, 21 January 2008. <http://ro.uow.edu.au/edupapers/52>
- Webb, P., Pearson, P and Forrest, G (2006) Teaching Games for Understanding (TGfU) in primary and secondary physical education. Paper presented at ICHPER SD International Conference for Health, Physical Education Recreation, Sport and Dance, 1st Oceanic Congress Wellington, New Zealand, 2006 (14 October), An Integrated Approach to Teaching Games for Understanding (TGfU) 9 www.penz.org.nz

7. Annexos

Annex 1. Unitat didàctica del grup experimental i continguts.

BLOC 5. JOCS I ACTIVITATS ESPORTIVES

- Tipus de jocs i activitats esportives. Reconeixement, identificació i realització de jocs i d'activitats esportives de diverses modalitats i de dificultat creixent.
- Identificació i valoració dels valors fonamentals del joc: l'esforç personal, la relació amb els altres i l'acceptació del resultat.
- Respecte, tolerància i col·laboració amb les persones que participen en el joc i rebuig dels comportaments antisocials. Elaboració i compliment d'un codi de joc net.
- Comprensió, acceptació i compliment de les normes de joc i actitud responsable en relació amb les estratègies establertes.
- Organització, participació i apreciació del joc i les activitats recreatives o esportives com a mitjà de gaudi i de relació, i valoració de l'ús satisfactori del temps de lleure.
- Coneixement i pràctica d'estratègies de resolució de conflictes.

BLOC 4. ACTIVITAT FÍSICA I SALUT

- Millora de les capacitats físiques orientades a la salut.
- La cura del cos. Adquisició d'hàbits de descans, d'alimentació, posturals, de relaxació, d'exercicis saludables i d'autonomia en la higiene corporal.

BLOC 2. HABILITATS MOTRIUS

- Manipulació correcta i destresa en l'ús d'objectes propis de l'entorn escolar i extraescolar.
- Domini motor i corporal des d'un plantejament previ a l'acció mitjançant els mecanismes de decisió i control.

Sessió 0 - Avaluació	
Objectiu	Avaluar la iniciació al handball.
Activitats	
Activació	<p>Amb una pilota d'escuma, els alumnes han de ser encaçats per qui la porta. Si l'alumne encaça algú, es canvia de rol i aquest ha de continuar pillant als altres. Remarcar que no es val llançar la pilota. S'ha de tenir contacte amb la pilota i l'alumne a l'hora. Variants:</p> <ol style="list-style-type: none">Introduir 2 pilotes, per tal de ser dos alumnes qui hagin d'encaçar.D'ara en endavant es pot llançar la pilota per encaçar.
Sessió	<p>Abans de dur a terme la sessió es durà a terme una explicació teòrica sobre les normes del handball. Per tal de poder avaluar un certs criteris. Maneig amb una mà de la pilota, no entrar dins l'àrea, botar abans de fer 4 passades...</p> <p>Es realitzaran tres equips, realitzant grups amb un nivell equilibrat. I es durà a terme un partit de handball entre dos equips diferenciats amb petos. El tercer equip descansarà per tal de jugar després de 4 minuts.</p> <p>Als 4 minuts, es canviarà els equips confrontats. Qui guanya queda a pista pel següent partit i qui perd descansa. En cas d'empat, els alumnes que varen entrar</p>

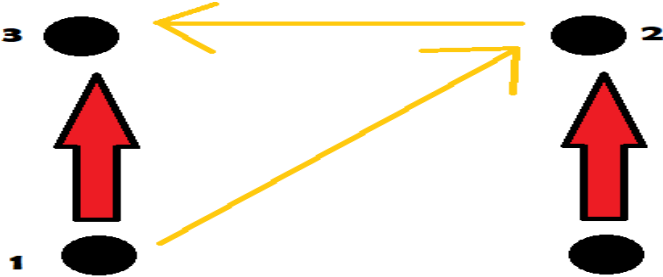
	<p>els darrers a jugar, continuen jugant.</p> <p>Mentre es realitzen els partits, el professor actua com a observador. Realitzant la rúbrica DSEP i controlant el temps de partit. Aquesta sessió estarà filmada amb algun dispositiu de gravació.</p>
Relaxació	<p>Per a finalitzar, 10 minuts abans d'acabar la sessió, els alumnes s'asseuran al centre de la pista per tal de fer una reflexió sobre el joc. Amb preguntes com:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Heu entrat a l'àrea? • S'han respectat sempre els bots a terra abans de les passes? • Hi ha agut joc net i en equip? • ...
Avaluació	<ul style="list-style-type: none"> • Respecte el material. • Respecte les normes. • Participació. • Continuïtat de l'activitat. • Maneig del material.
Material	<ul style="list-style-type: none"> • 4 pilotes d'escuma • 2 pilotes de handball • Petos de 3 colors.

Sessió 1	
Objectiu	Millorar la passada i recepció de la pilota.
Activitats	
Activació	<ol style="list-style-type: none"> 1. Entrar al cèrcol. Un alumne pilla i ha d'encalçar als altres per deixar de pillar i poder donar el peto al company i lliurar-se de pillar. Però els companys es poden salvar entrant dins dels cèrcols que hi ha pel camp repartits.

	<p>a. 3 segons al cèrcol.</p> <p>b. Més d'una persona pillant.</p> <p>c. Més d'una persona al cèrcol.</p> <p>d. No es pot pillar qui entra al cèrcol, no es pot esperar a que surti d'aquest.</p>
Sessió	<p>Els alumnes prendran una pilota per parelles, fetes amb intenció del mestre (equiparant el nivell dels alumnes). Es realitzaran diferent tipus de passades entre les parelles. Iniciarem la distància en uns 10 metres, i per que sigui més factible, els nens hauran de passar la pilota amb un bot al mig dels dos. Per tal de facilitar una recepció provinent del terra. En haver consolidat aquest objectiu, els alumnes realitzaran el mateix exercici però sense permetre cap bot enterra.</p> <p><i>Subtasques:</i> S'intentarà realitzar una certa quantitat de passades sense tocar terra o sense que boti més d'una vegada.</p> <p>Els alumnes seguiran amb la consolidació de les passades amb grups de 4, on realitzaran el mateix exercici però amb grups, passant-la entre els 4, triant si volen botar o sense botar. Per tal de permetre la decisió de l'alumne. I una vegada agafat el rol de esser 4 persones intercanviant pilota, es realitzarà amb dues pilotes per grup, per tal de habitar a l'alumne a la situació provinent. Intentat que tinguin en compta dos factor a l'hora i estar en tot moment pendents del joc. Una vegada realitzen la passada, han de girar-se cap a l'altra costat ja que els hi arribarà una altra pilota.</p> <p>Per a finalitzar les activitats de handball es realitzarà una possessió de la pilota. 4 equips a dos camps dividits. Cada 4 minuts els alumnes canviaran. La possessió es treballarà de la següent manera. Es tracta de aconseguir 5 passades entre els membres de l'equip. Com a condició, no es pot moure l'alumne que té la pilota. Amb això cerquem que els alumnes que no tenen la pilota, sempre estiguin en constant moviment i per tal d'això, hi inclourem l'explicació de que sempre hem de passar la pilota a un company que NO tingui un contrari al costat. I aquest han de cercar els llocs del camp on no hi ha ningú.</p> <ul style="list-style-type: none"> • No es pot llevar la pilota de la mà. • No es pot sortir del camp.

	<ul style="list-style-type: none"> • Si la pilota toca a terra, pilota per l'equip contrari (aquesta variant s'inclou si els alumnes tenen un cert nivell). <p>Llavors, als 4 minuts, es canvien el grup, sense tenir en compta resultat. Als dos darrers partits, els alumnes poden moure's amb la pilota, però màxim 3 passes i amb un bot. Per tal de tenir en compta botar la pilota.</p>
Relaxació	<p>Reflexió dels continguts treballats i identificació dels objectius assolits.</p> <p>Tractament de les problemàtiques i la seva solució.</p>
Avaluació	<ol style="list-style-type: none"> 1. Respecte el material. 2. Respecte les normes. 3. Participació. 4. Continuïtat de l'activitat. 5. Maneig del material.
Material	<ul style="list-style-type: none"> • 20 cèrcols. • pilotes de handball per a tots. • Petos de 4 colors.

Sessió 2	
Objectiu	Millorar la passada i recepció de la pilota.
Activitats	
Activació	<p>Aranya. Es tracta d'encalçar als companys. Com?</p> <p>Tots els alumnes es situaran a un costat del camp i aquesta hauran de passar a l'altra banda sense que "l'aranya l'encalci". L'aranya no es pot moure més que per sobre de la retxa de mig camp. Si l'aranya pilla a algú, han de seguir el joc. Fins que no quedi ningú.</p>

<p>Sessió</p>	<p>Els alumnes prendran una pilota per parelles, fetes amb intenció del mestre (equiparant el nivell dels alumnes). Es realitzaran diferent tipus de passades entre les parelles. Iniciarem la distància en uns 10 metres. Amb un cercol al mig, els alumnes hauran d'encertar la passada dintre del cercol. Es variarà la situació del cercol.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Una vegada equidistant dels alumnes. • Un més a prop d'un d'ells i al revés. <p>En haver realitzat aquest exercici, qüestionarem quin ha estat més senzill per a ells. Amb quina situació s'han trobat més còmodes, i era més factible la passada o la recepció. I valorarem com fer-ho sempre més senzill. I explicant el perquè.</p> <p>Continuem en parelles. Un a cada extrem del camp, sobre un cercol. A 20 metres dels alumnes, es troben dos cercols. La intenció és fer una passada des d'una banda del camp a l'altra i rebre la pilota a l'altra cercol i tornar-la al cercol contrari. 1, inici de la pilota. 2 primera passada. 3 segona passada. El recorregut de la pilota és la línia groga i els alumnes han d'avançar d'un cercol a l'altra, com indica la fletxa vermella. En acabar, s'han de canviar de fila. Aquí treballaríem els desplaçaments i les passades a l'espai.</p>
<p>Relaxació</p>	<p>Reflexió dels continguts treballats i identificació dels objectius assolits. Tractament de les problemàtiques i la seva solució.</p>
<p>Avaluació</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Respecte el material. 2. Respecte les normes. 3. Participació. 4. Continuïtat de l'activitat. 5. Maneig del material.

Material	<ul style="list-style-type: none"> • 20 cèrcols. • Pilotes de handball per tots.
----------	--

Sessió 3	
Objectiu	Incidir en el treball de conducció de la pilota.
Activitats	
Activació	<p>Es repartirà una pilota a cada un dels alumnes i hauran de passejar per tot el camp botant la pilota abans de fer 3 passades. Es realitzarà amb les següents demandes.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Botar amb la mà "dolenta". • Botar amb les dues mans, una vegada cada una.
Sessió	<p>Tornarem a incidir en la importància de botar la pilota abans de fer tres passes. I des d'una banda del camp, farem que els alumnes vagin fins la meitat d'aquest amb les variants que es proposen.</p> <p><i>Subtasques:</i> No podem tocar als companys i no se'ns pot escapar la pilota.</p> <p>Continuarem amb carreres de relleus. Amb 4 files, la intenció és arribar des del punt A al punt B i tornar, per passar la pilota al següent company i que tots facin el mateix recorregut.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Botar amb la mà "dolenta". • Botar amb les dues mans, una vegada cada una. <p>Al punt A hi trobarem dos equips amb petos a la mà, cada equip portarà un color diferent. Es tracta d'anar al punt B. On es troben 9 cèrcols al terra i actuaran com a tauler del tres en retxa. Els alumnes, amb una pilota, hauran d'intentar anar corrent fins el tauler, deixar el peto, tornar a donar la pilota a un company de la fila perquè aquest faci el mateix i es pugui aconseguir el 3 en retxa. Es faran 4</p>

	grups, dos contra dos i als 2-3 pics, canviarem de grups confrontats.
Relaxació	Reflexió dels continguts treballats i identificació dels objectius assolits. Tractament de les problemàtiques i la seva solució.
Avaluació	<ol style="list-style-type: none"> 1. Respecte el material. 2. Respecte les normes. 3. Participació. 4. Continuitat de l'activitat. 5. Maneig del material.
Material	<ul style="list-style-type: none"> • 20 cèrcols. • Pilotes de handball per tots. • 9 petos de cada color (mín. 36).

Sessió 4	
Objectiu	Incidir en el treball de conducció de la pilota.
Activitats	
Activació	<p>Amb una pilota d'escuma, els alumnes han de ser encaçats per qui la porta. Si l'alumne encaça algú, es canvia de rol i aquest ha de continuar pillant als altres. Remarcar que no es val llançar la pilota. S'ha de tenir contacte amb la pilota i l'alumne a l'hora. Variants:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Introduir 2 pilotes, per tal de ser dos alumnes qui hagin d'encaçar. ○ D'ara en endavant es pot llançar la pilota per encaçar.
Sessió	<p>Al mateix camp de handball. Començarem a realitzar conduccions per tota la pista. I oferirem distintes consignes com:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Conduir la pilota per les bandes. ○ Conduir la pilota pel centre de la pista. ○ Conduir la pilota i intercanviar amb un company a la nostra senyal. ○ Conduir la pilota aixecant el cap i mirar qui tenim enfront i dir el seu nom. <p>Des del mig del camp es realitzarà una conducció fins l'àrea. Però hi introduirem</p>

	<p>una sèrie d'obstacles per tal d'alçar la vista i veure que hem d'observar que hi tenim davant. Es poden incloure cons, bancs, pals... per tal d'evitar el contacte i tenir prevenció d'aquests obstacles. Al final d'aquesta conducció, els alumnes poden realitzar un llançament a porteria sense porter.</p> <p>Per finalitzar realitzarem la mateixa activitat però amb oposició. Un alumne es situarà a la frontal de l'àrea i haurà d'intentar defensar que l'atacant faci gol. Qui ataca, en acabar es queda defensant i s'intercanvien la pilota. Es realitzaran les correccions oportunes, es realitzarà un procés de modificar conductes i oferir una millora de les habilitats dels alumnes. Es qüestionarà quin son els moviments de major efectivitat, quins tenen millor resultat i com poden fer per a realitzar-ho de la manera més eficient.</p>
Relaxació	<p>Reflexió dels continguts treballats i identificació dels objectius assolits.</p> <p>Tractament de les problemàtiques i la seva solució.</p>
Avaluació	<ol style="list-style-type: none"> 1. Respecte el material. 2. Respecte les normes. 3. Participació. 4. Continuitat de l'activitat. 5. Maneig del material.
Material	<ul style="list-style-type: none"> ○ 2 pilotes d'escuma.

Sessió 5	
Objectiu	Millorar els llançaments i punteria.
Activitats	
Activació	Llevar la cua a la guineu. Tots els alumnes es distribueixen pel camp i han de córrer amb un peto al cul, dintre dels calçons i el seu objectiu es atrapar les coes dels altres però sense que els altres llevin la seva.
Sessió	<p>Tornem a realitzar una activitat que ja s'havia realitzar però que es adient per treballar la punteria. Els alumnes prendran una pilota per parelles, fetes amb intenció del mestre (equiparant el nivell dels alumnes). Es realitzaran diferent tipus de passades entre les parelles. Iniciarem la distància en uns 10 metres. Amb un cercol al mig, els alumnes hauran d'encertar la passada dintre del cercol. Aquesta vegada es tindrà en compta que els alumnes encertin dintre del cercol. Es variarà la situació del cercol.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Una vegada equidistant dels alumnes. • Un més a prop d'un d'ells i al revés. <p>En haver realitzat aquest exercici, qüestionarem quin ha estat més senzill per a ells. Amb quina situació s'han trobat més còmodes, i era més factible la passada o la recepció. I valorarem com fer-ho sempre més senzill. I explicant el perquè.</p> <p>Realitzarem dues fileres cara a la porteria de la canxa de futbol. Iniciarem la carrera des del mig del camp fins a la frontal de la porteria de futbol (botant la pilota abans de la tercera passa) intentarem llençar a un con que situarem als costats dels pals dintre la porteria. Una vegada que es llenci, pot seguir el següent fent el mateix. Llavors es variarà la dificultat situant una pilota de tennis a sobre del con i intentant ferir únicament la pilota. Recalcar que no es una carrera, que el que volem millorar és la precisió de tir dels alumnes i que s'han de prendre el temps necessari. Es farà reflexió sobre la importància de prendre temps, la respiració abans de llençar i de la col·locació del braç i cames per tirar.</p>

Relaxació	Reflexió dels continguts treballats i identificació dels objectius assolits. Tractament de les problemàtiques i la seva solució.
Avaluació	<ol style="list-style-type: none"> 6. Respecte el material. 7. Respecte les normes. 8. Participació. 9. Continuïtat de l'activitat. 10. Maneig del material.
Material	<ul style="list-style-type: none"> ○ 1 peto per cada alumne. ○ Pilotes de handball per a tots. ○ 3 cèrcols per parella. ○ 4 cons. ○ 4 pilotes de tenis.

Sessió 6	
Objectiu	Millorar els llançaments i punteria.
Activitats	
Activació	Joc d'imitar. Imitem a un alumne tots els gestos, ha de ser en continu moviment. Es poden oferir opcions com aplaudir botant, de genolls, a 4 grapes...
Sessió	<p>Farem dos cercles grans i enmig d'aquest hi haurà un cercol. La intenció és tirar la pilota de handball dins el cercle i que un company l'agafi sense que boti a terra més vegades. Llavors cada un dels alumnes es situarà un cercol davant, al mateix cercle i per passar la pilota haurà de passar-la amb un bot dins el cercol del company.</p> <p>Realitzarem dues fileres cara a la porteria de la canxa de futbol. Iniciarem la carrera des del mig del camp fins a la frontal de la porteria de futbol (botant la</p>

	<p>pilota abans de la tercera passa) però aquesta vegada hi haurà tres cons al mig de la porteria amb un pal al mig per fer-los més alts i es tracta de no tocar cap d'aquests. Una vegada que es llençi, pot seguir el següent fent el mateix. Recalcar que no es una carrera, que el que volem millorar és la precisió de tir dels alumnes i que s'han de prendre el temps necessari. Es farà reflexió sobre la importància de prendre temps, la respiració abans de llençar i de la col·locació del braç i cames per tirar.</p> <p>Es realitzarà el mateix però aquesta vegada sortiran les dues fileres a la vegada i hauran de passar-se la pilota per tal de aconseguir un gol en parella. Deixarem dues vegades lliure, llavors corregirem les jugades individuals.</p>
Relaxació	<p>Reflexió dels continguts treballats i identificació dels objectius assolits. Tractament de les problemàtiques i la seva solució.</p>
Avaluació	<ul style="list-style-type: none"> ○ Respecte el material. ○ Respecte les normes. ○ Participació. ○ Continuitat de l'activitat. ○ Maneig del material.
Material	<ul style="list-style-type: none"> ○ 1 cèrcol per cada alumne + 4 més. ○ Cons amb pals per ficar dintre el forat. ○ Pilotes de handball per tots.

Sessió 7	
Objectiu	Inferir en la importància del joc en equip.
Activitats	
Activació	<p>Els paquets. Els alumnes es desplacen per tot el camp i no val estar quietos ni córrer junts. A la senyal del professor, els alumnes han de fer grups de la quantitat que el mestre indiqui. Amb una pilota d'escuma, els alumnes han de ser</p>

	<p>en calçats per qui la porta. Si s'en calça es queda amb ella aquest alumne. No val llançar.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ 2 pilotes. ○ Llançar.
Sessió	<p>Realitzarem 4 equips. Amb un peto de color cada un d'ells. Es tracta de limitar un camp amb dimensions, reduïdes i limitar els moviments. Hi haurà dos alumnes a fora del territori. Un de cada color. Per tal de tenir un suport fora del terreny. Els alumnes de dintre del terreny no poden sortir i ocupar la situació del company que està fora. I el mateix al revés. Els alumnes de fora no poden entrar al terreny de joc. Es tracta de possibilitar les possessions i les passades amb menys pressió. Als 5 minuts, s'intercanviaran els equips.</p> <p>Es realitzarà el mateix amb 3 equips i al camp de handball. Oferint les bandes dreta i esquerra, per la part de fora, com a vàlid per un alumne de cada color. A les bandes hi haurà dos alumnes, a cada una, amb un peto de cada color. Aquests podran recórrer tota la banda per actuar de suport dels seus equips. Els equips es rotaran als 4 minuts, qui guanya queda i qui perd es canvia amb l'equip que descansa. En cas d'empat, es queda l'equip que va entrar el darrer.</p>
Relaxació	<p>Reflexió dels continguts treballats i identificació dels objectius assolits. Tractament de les problemàtiques i la seva solució.</p>
Avaluació	<ul style="list-style-type: none"> ○ Respecte el material. ○ Respecte les normes. ○ Participació. ○ Continuitat de l'activitat. ○ Maneig del material.
Material	<ul style="list-style-type: none"> ○ 50 cons. ○ 4 colors de peto (mín. 10 de cada). ○ Pilotes de handball per a tots.

Sessió 8 - Avaluació

Objectiu	Avaluar els continguts treballats a les sessions de handball.
Activitats	
Activació	<p>Amb una pilota d'escuma, els alumnes han de ser encaçats per qui la porta. Si l'alumne encaça algú, es canvia de rol i aquest ha de continuar pillant als altres. Remarcar que no es val llançar la pilota. S'ha de tenir contacte amb la pilota i l'alumne a l'hora. Variants:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Introduir 2 pilotes, per tal de ser dos alumnes qui hagin d'encaçar. ○ D'ara en endavant es pot llançar la pilota per encaçar.
Sessió	<p>Abans de dur a terme la sessió es durà a terme una explicació teòrica sobre les normes del handball. Per tal de poder avaluar un certs criteris. Maneig amb una mà de la pilota, no entrar dins l'àrea, botar abans de fer 4 passades...</p> <p>Es realitzaran tres equips, realitzant grups amb un nivell equilibrat. I es durà a terme un partit de handball entre dos equips diferenciats amb petos. El tercer equip descansarà per tal de jugar després de 4 minuts.</p> <p>Als 4 minuts, es canviarà els equips confrontats. Qui guanya queda a pista pel següent partit i qui perd descansa. En cas d'empat, els alumnes que varen entrar els darrers a jugar, continuen jugant.</p> <p>Mentre es realitzen els partits, el professor actua com a observador. Realitzant la rúbrica DSEP i controlant el temps de partit. Aquesta sessió estarà filmada amb algun dispositiu de gravació.</p>
Relaxació	<p>Per a finalitzar, 10 minuts abans d'acabar la sessió, els alumnes s'asseuran al centre de la pista per tal de fer una reflexió sobre el joc. Amb preguntes com:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Heu entrat a l'àrea? • S'han respectat sempre els bots a terra abans de les passes? • Hi ha agut joc net i en equip? • Heu millorat des de la primera sessió? • ...
Avaluació	Rúbrica DSEP.
Material	<ul style="list-style-type: none"> • 20 cèrcols.

	<ul style="list-style-type: none">• Pilotes de handball per a tots.• Petos de 4 colors.
--	--

Annex 2. Rúbrica DPES en blanc.

DEVELOPMENT AND PERFORMANCE EVALUATION SHEET (DPES)														
Llegenda	NOM		PASSADA 1*	Q1 1*	LLANÇAMEN T 1*	PASSADA 2*	Q1 1*	LLANÇAMEN T 2*	Q1 1*	CONDUCCIÓ 1	CONDUCCIÓ 2	Q1 1*	Q1 2*	COMENTARIS
	Qt	Quantitat	1*	1ª avaluació	2*	2ª avaluació	%	VAR	Variació Q1-Q2	1*	1ª avaluació	2*	2ª avaluació	
				0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
				%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	
				#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	
				Q1 2*	Q1 2*	Q1 2*	Q1 2*	Q1 2*	Q1 2*	Q1 2*	Q1 2*	Q1 2*	Q1 2*	
				0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
				%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	
				#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	
				VAR	VAR	VAR	VAR	VAR	VAR	VAR	VAR	VAR	VAR	
				#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	#DIV/0!	

